Ἀναγνώστριαν καὶ ἄλλας φίλας της. Δὲν θὰ δημοσιευθῇ τὸ τρίτον διήγημα. Τὸ ἀπαγγέλλει ὅμως ὁ συγγραφεὺς στὸ Ν. Φάληρο κάθε ἀπόγευμα στὶς 6, ἐνώπιον πολυπληθοῦς κοινοῦ, καταχειροκροτούμενος. Ἔτσι μπορεῖτε νὰ τὸ ἀπολαύσετε καὶ σεῖς. Σπεύσατε !!!...

Ἀργυροπούλου, Βόλον. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴν...«Ἀπελπισίαν σας, ἂν καὶ ἄταν περιττό, ἐφ' ὅσον ὁ ἀγαπημένος σας κατέφθασε τέλος ἐπιβαίνων τοῦ ..χρυσοῦ του ἱπποῦ. Τέλος γιὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσουμε καὶ σᾶς καὶ τὸν ἱππότην σας...βουαλά, ὅπως λέγουν καὶ οἱ ἄθλιοι οἱ Γάλλοι :

Εἶμαι ἄρρωστη βαρειὰ
μόνον μιὰ καρδιὰ θὰ μὲ για-
[τρέψῃ
Ἂν δὲν ἔλθῃ καὶ αὐτὴ
ἴσως νὰ μὴ ζῶ ὥς τὸ πρωΐ.

Πέρασε ἡ ὥρα ἡ καρδιά μου
[πάλλει
καὶ ὁ ἀγαπημένος μου δὲν ἐφάνη
Τί ἄραγε νὰ τοῦ συνέβη
ἀρχίζω ν' ἀνησυχῶ.

Μὲ μιᾶς σηκώνομαι
δὲν ξεύρω τί νὰ κάνω
Καὶ κεῖ στὴν τόση μου ἀπελπισιὰ
ἀκούω τὸν ἀγαπημένο μου νὰ κατεβαίνῃ ἀπ' τὸ
[χρυσό του ἄτη.

Εὐαγγ. Καρβουνάκην, Οἰ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Διαβάστε ποίησιν. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Δειλόν, Ἀμαλιάδα. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ ποίημά σας «Στὴν Γνωστήν μου», γιὰ νὰ τῆς δώσουμε νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ κέψῃ νὰ εἶνε δειλή, ἐφ' ὅσον μάλιστα διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ σᾶς χάσῃ καὶ νὰ σᾶς κερδίσῃ- εἶτε λαχεῖο νὰ εἴσαστε— ἢ φίλη της. Ἰδοὺ καὶ τὸ λεγάμενον :

Τώρα δυὸ χρόνια εἶνε ποὺ
[περνῶ
Ξέρεις γιατί, ἀπ' τὸ παρά-
[θυρό σου,
κι' ἀκόμη δὲν ἐτόλμησα νὰ
[καυχηθῶ
πὼς μ' ἴχεις στὸ νειρό σου.

Χαμογελᾶς στὴν διάβα μου
δὲν διώχνεις τὴν μιλιά μου
ν' αὐξάνῃς φαίνεται τὴν
[λαῦρα μου
νὰ καίῃς τὴν καρδιά μου.

Δειλὸς ἐγὼ δειλὴ κι' ἐσὺ
εἶμαστε στόχος στὸ ἴδιο
[βέλος,
ἀρχὴ ὅμως εἶν' ἡ εἰσαγωγὴ
κι' ἀκολουθεῖ τὸ τέλος.

Τὸ μόνο πῶχω νὰ σοῦ πῶ
καὶ νάναι ὁ στοχασμός σου
μὴ θέλεις περισσότερα νὰ
[ἐμπιστευθῶ
στὴ φίλη σου, γιὰ θἄβγῃ σὲ
[κακό σου.

Παράξενον, Γιάννινα. Ἔχετε δίκηο. Μά...κατὰ τὸ ἥμισυ. Γιατί ὑπάρχει καὶ κόσμος - ὡραῖο κόσμος μάλλον - ποὺ τὴν θέλει τὴν σελίδα αὐτή, ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει. Στὶς κυρίες τῶν ἐπαρχιῶν π.χ. δείχνει ἡ σελὶς αὐτὴ τί φορίεται ἀπ τὸν καλὸ κόσμο στὴν πρωτεύουσα, πῶς διτάγεται μιὰ συγκέντρωσις κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ὑπομονὴν λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Μεν. Σερβετάν, Ἄραν.. Τὸ διήγημά σας καὶ χωρὶς δικαίωμα κρίσεως νὰ γραμμένο κι' ἄλ' τῆς δυὸ ἀλευρὲς τοῦ ἐπαρχιοῦ καὶ τὸ σπουδαστερὸ ἀνεπιτυχές. Α. Ν. Κέρκυραν. Καλοὶ ὅλοι ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ στίχοι μὴ κακὸ κάπως τὸ σύνολον τοῦ τραγουδιοῦ σας. Στεῖλτε μας τίποτε ἄλλο. Εὐάγγ. Τραντάλη, Πάτρας. Ἀνεπιτυχὲς τό τριακοντασέλιδον διήγημά σας. Κοντὰ σ' ἄλλα καὶ ἀσυνάρτητο. Καὶ γιὰ νὰ μὴ ἐποθέσῃ κακόβουλός τις ἐπαρχιώτης λόγιος ὅτι ψεύδομεν λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν ἐθέσαμεν τὸν δάκτυλόν μας ἐπὶ τῶν τύπων τῶν ἤλων, ἰδοὺ τὸ ἐκτάκτως γλαφυρόν, ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως δυσνόητον ἔργον σας. Θὰ τὸ δημοσιεύσουμε ὅλο ἐδῶ κατὰ μερίδας. Μερὶς πρώτη λοιπόν :

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ—ΚΑΙ ΤΟ ΤΙΝΙΟΝ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

«Τῆς ἀργυρᾶς ἀκτῆς τοῦ ἡλίου ὄχου ἔπεφτε ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ παλαιὸ Φάληρο, καὶ πέρα ἀκόμα κατὰ τὴν Γλυφάδα ἦτο ἕνα ἐξοχικὸ μαγαζάκι : ἐκεῖ εἶχον τοποθετήσει τραπέζια ὅπου ἠμποροῦσε καθεὶς νὰ πίνῃ διάφορα ποτά : ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εὑρίσκετο ἕνα bar· ἐκεῖ ἐσύχναζον διάφοροι νέοι οἱ ὁποῖοι ἔπινον ποτὰ καὶ ὁμίλοῦσαν διὰ sport, καὶ σὲ καμμιὰ γωνία κανένα ἐρωτικὸν ραντεβοῦ.

Βαθειὰ σιγὴ ὑθυμιζομένη ἀπὸ πλατυὲς πνοὲς ἔφερνε τὴν κραυγὴν κα τὸν μουρμουρισμὸν ἀπὸ τὰ κύματα τ.ς θαλάσσης. Ἡ νύκτα ἠπλώνετο βαρειά, καὶ δὲν ὑπῆρχον ἄλλα φῶτα ἀπὸ τῆς λάμπες τῶν σπιτιῶν.

Ὁ Γεώργιος Παύλου μηχοὺς ὅτου ἐβασίλευε ὁ ἥλιος καὶ πέρα ἀκόμα, ἐκίθητο τακτικὰ εἰς αὐτὸ τὸ μαγαζάκι, ἦτο ἄνθρωπος ὡραιοτατικὸς καὶ πολὺ πτωχός. Ἡ ἐργασία του ἦτο ξυλουργὸς ἀλλὰ τοῦ ἤρεσκον πολὺ τὰ λοῦσα, (φοροῦσε τὰ καλύτερα ροῦχα ἀπὸ κάθε ἕναν. Νέος ὑψηλὸς κόκκινος καὶ ἐξωτικῶς φραῖος, εἶχε προκαλέσῃ τὴν προσοχήν. Ἕνας ἄνδρας μόνος γίνεται στόχος ὅταν ὁ νέος ἀκόμη καὶ ὡραῖος περιβάλλεται ὑπὸ μυστηρίου. Ἐὰν τὴν συγκέντρωσιν τοῦ μαγαζιοῦ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὅλοι ἐσυλήτουν μεταξύ των, ὁ καθεὶς εἶχε καὶ τὴν συντροφιάν του· ὁ Γεώργιος Παύλου ἐκάθη τὸ μόνος του, ἔπινε τὴν μπύρα του μὲ διακοπὰς καὶ ἐκάπνιζε τὸ σιγαρέτο του, καὶ ἀὶ ὁ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκουνοῦσε μὲ τὰ πόδια του τὴν διαθέσιμον καρέκλαν ὅπου ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἐστήριζε τὰ κουρασμένα πόδια του, διότι ἦσαν νου ασμένα ὀπὸ τὴν ὀρθοστασίαν. Ὅλο τὸ μαγαζάκι ἦτο βομβοῦν ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ, ἄλλοι ἀπησχολημένοι ἀκόμα μὲ τὴν συζήτησιν ἄλλοι ἐμιλοῦσ εἰς τὰς ἀνανεουμένας φιάλας μεταπολμικ ς κατὰ τὸ πλεῖστον σαμπάνιας καὶ ἄλλοι εἶχον προσηλώσει τὰ βλέμματά τους στὸν Γεώργιον-Παύλου καὶ τὸν κυττοῦσαν μὲ πολὺ περιέργειαν. Ὁ Γεώργιος-Παύλου εἶχε χάριν καὶ εὐμορφιάν, τὸ πρόσωπο τοῦ εὐγενοῦς τύπου, τὸ ὑλιμένον καὶ χαριτωμένον μειδίαμά του καὶ πρὸ πάντων τὰ μάτια του ἐκεῖνα μὲ τὰ ἐναλασσόμενα χρώματα καὶ τὴν ἀπαλὴν λάμψιν ἦσαν φανερὰ σημάδια τοῦ περιπαθοῦς πνεύματος του, ἐφαίνε ο ἐνεργητικὸς καὶ καλῆς καρδιᾶς ἀνθρωπος, κουρασμένος ἀπὸ τὴν σκέψιν ὅπου ἐσκέπτετο ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν θὰ ἐργάζετο πάλιν ὀκτὼ ὥρας; συνεχῶς στὸ πόδι, ἀφησε ἕναν βαθὺν ὑπόκωφον στεναγμόν.

— Παρατηρήσατε τὰ μάτια του ; ἠρώτησεν ἡ δεσποινὶς Ἄννα.

— Ὄχι, ἀπήντησεν ἡ σερβιτόρος καὶ ἔφερε στὸν ὦμο της μία πετσέτα λευκή. Ἤτο σαρκώδης γυναῖκα κοντοῦ ἀναστήματος καὶ εὐμορφη.

— Ἀλλὰ τότε τί εἴδατε ; εἶπεν ἡ Ἄννα.

— Ὄχι τὰ μάτια ! εἶπε μὲ ἀγανάκτησιν ἡ Κατίνα. Εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν γλυφάδα ἡ Ἄννα, διὰ τὴν ὑγείαν της, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἤτο μὴν Ἰούνιος μὲ ἀρχὰς Ἰουλίου τοῦ 1926,κόρη πολυκατομμυριοῦχος ἀπὸ καιρὸ δόρφανὴ καὶ τῆς καλυτέρας τάξεως τῶν Ἀθηνῶν, μὲ χάρι καὶ εὐμορφιάν, τὸ πρόσωπόν της εὐγενοῦς τύπου, καὶ πάντοτε γελαστή. Τὸ ὡραῖο της στοματάκη, τὰ ὡραῖα της μαῦρα καὶ μεγάλα μάτια ἐπροκάλουν κάθε ἐνὸς τὴν προσοχήν, ἤτανε λιγερή, κάθε δὲ κίνησίς της τὴν ἔδειχνε περισσότερο ὡμορφη. Ἕνα λαμπρὸ περιδαίριον ἀπὸ πέρλες κοσμοῦσε τὸ λαμπό της, καὶ τὸ ὡραῖο καλοκαιρινὸ φορεμά της ἄφηνε νὰ φανοῦν τὰ ὡραῖα της ἀσπρα καὶ παχουλὰ μπράτσα της.

— Εἶμαι πολὺ περίεργη νὰ γνωρίσω αὐτὸν τὸν κύριον, εἶπεν ἡ Ἄννα τῆς παχείας σερβιτόρισσας κυρὰ Κατίνας.

Ἡ κυρὰ Κατίνα χαμογέλασε καὶ ἀπήντησε :

= Ἔλα στὰ καλά σου Ἄννα, τί εἶνα αὐτὰ ποῦ λέγεις, σὺ ἀρραβωνιασμένο κορίτσι. Ἡ Ἄννα ἔμεινε δι' ὀλίγον σκεπτικὴ καὶ φλιβρὰ κούνησε τὸ κεφάλι της.

= Τίποτα πρέπει νὰ τὸ γνωρίσω.

= Ἔλα στὰ καλά σου Ἄννα κόρη μου μὴν θέλεις νὰ κάμῃς ἀνοησίες αὔριον πρόκειται νὰ ἔλθῃ ὁ Γιάννης ἀπὸ τὰς Ἀθήνας γιὰ νὰ σᾶς ἰδῇ, πῶς πηγαίνει ἡ ὑγεία σας, καὶ ἐὰν μάθει τίποτε τότε τί γίνεται Ἔ ;

= Γι' αὐτὸν λίγο μὲ ἐνδιαφέρει

= Μπᾶ ! σὲ καλό σου κόρη μου.

Ὁ Γεώργιος Παύλου ἐκτύπησε μὲ τὰ δυὸ του χέρια καὶ ἡ σερβιτόρος κυρὰ-Κατίνα τὸν πλησίασε, ὁ Γιώργος ἔβγαλε χρήματα ἀπὸ τὸ χρηματοφυλάκιόν του καὶ ἐπλήρωσε ἐδωσε δι καὶ πέντε δραχμὲς στὴν Κυρὰ Κατίνα γιὰ ρεγάλο κατόπιν ἐσηκώθη ἐπάνω καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν στάσιν τῶν αὐτοκινήτων ὅπως ἐπιβιβασθῇ καὶ κατευθυνθῇ στὸ Παλαιὸν-Φάληρον, εἰς τὴν οἰκίαν του δυστυχῶς ὅμως ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὰ αὐτοκίνητα ἐπηγαίνον καὶ ἤρχοντο πλήρη ἀπὸ τὴν Βουλιαγμένη, διότι ἔνεκεν τῆς μεγάλης ζέστης ὁ Ἀθηναῖκὸς κόσμος ἐσκορπιοῦσε σὲ διάφορα ἐξοχικὰ μέρη καὶ πρὸ πάντων στὴν γλυφάδα ἡ βουλιαγμένη. Ὁ Γιῶργος δὲν ἔβλεπε ὅτι ἐνοικιωνε καὶ δὲν ἔβρισκε θέσι εἰς κανὲν αὐτοκίνητο καὶ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ μένει ἐκεῖ ἐν υριαζετο καὶ ἐσφίγγε τοὺς γρόνθους του ἀπὸ θυμο.

Ἡ κυρὰ Κατίνα ἐπλησίασε δρομαίως τὴν Ἄννα, ἐχαμογέλασε καὶ εἶπε :

= Ἄννα μοῦ ἔδωσε καὶ πέντε φράγκα ρεγάλο !

Ἡ Ἄννα εἶχεν ἀκουμπήσει τὴν κεφαλήν της σὲ παράθυρον τῆς κεντρικῆς πόρτας τοῦ καταστήματος ὅπου ἦν ὀρθία καὶ εἶχε καρφώσει στερεῶς τα μάτια της στὸν Γιῶργο-Παύλου, ὅπου σημασία στὰ λεγόμενα τῆς κυρὰ-Κατίνας δὲν εἶχε δώσει καὶ σὰν ἀφηρημένη τὸν κυττοῦσε κατὰ πρόσωπον...»

(Στὸ προσεχὲς ἢ συνέχεια)

Νίκμαν. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Δὲν γράφετε ἄσχημα. Διαλέγετε μόνον πιὸ καλὰ θέματα.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : *Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31*

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : *Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26*